

ΜΥΘΟΣ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ:

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ;

Το οργανωμένο έγκλημα είναι λίγο συγκεκριμένη έννοια. Η σημασία της μπορεί να διαφέρει, αναλόγως με το ποιον που ρωτάς. Αυτό αποτυπώνεται στην πολιτική ευρωπαϊκού ποινικού δικαίου, όπου οι ορισμοί δεν ήταν πάντα σαφείς και οι προτεραιότητες έχουν αλλάξει. Εκείνο που έχει καταστεί σαφές, εν προκειμένω, είναι ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει γίνει σχεδόν συνώνυμο με το σοβαρό διεθνές έγκλημα. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει την αίσθηση ότι το οργανωμένο έγκλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται από υψηλού επιπέδου στρατηγικούς παράγοντες. Ωστόσο, το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί κομμάτι της τοπικής κοινωνίας και έχει επιδρά σε τοπικό επίπεδο. Οι τοπικοί φορείς πρόληψης και η αστυνομία, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην πρόληψη και καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΣΟΒΑΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί βασική έννοια της πολιτικής ποινικού δικαίου και της πρόληψης του εγκλήματος, ωστόσο δεν είναι πάντα σαφές τι ακριβώς συνιστά το οργανωμένο έγκλημα. Στο διεθνή στίβο, πολλά βασικά θεσμικά όργανα και έγγραφα περιέχουν έναν ή περισσότερους προσδιορισμούς, οι οποίοι είτε επεξηγούν τη λέξη οργανωμένο είτε την προσδιορίζουν λεπτομερέστερα. Σε παγκόσμιο επίπεδο, έχουμε τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διακρατικού Οργανωμένου Εγκλήματος.¹ Σε επίπεδο ΕΕ, εδώ και καιρό αρκούμαστε στον όρο "οργανωμένο έγκλημα", όπως αναφέρεται σε Σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος (1997),² στην απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το Οργανωμένο Έγκλημα,³ και στις τακτικές εκθέσεις για την πρόοδο των εργασιών σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα που συντάσσονται από τα κράτη μέλη (από το 1994) και οι οποίες, το 2006, μετατράπηκαν σε Αξιολόγηση της Ευρωπόλ σχετικά με τις απειλές όσον αφορά το Οργανωμένο Έγκλημα (OCTA).

Πριν από μία δεκαετία περίπου, η ΕΕ άρχισε επίσης να προσθέτει προσδιορισμούς, όπως "σοβαρό" και "διεθνές". Το 2010, εγκρίθηκε ο Κύκλος πολιτικής της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου και σοβαρού διεθνούς εγκλήματος.⁴ Από το 2013, οι OCTA της Ευρωπόλ αντικαταστάθηκαν από τις Αξιολογήσεις απειλών όσον αφορά το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα (SOCTA).⁵ Το Συμβούλιο προωθεί το "διοικητικό δόγμα της πρόληψης και καταπολέμησης του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος" και δημιούργησε ένα δίκτυο για το σκοπό αυτό.⁶ Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόσφατα αποκάλυψε τη Στρατηγική για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, η οποία δίνει έμφαση στην "διασυνοριακή και διεθνή διάσταση του οργανωμένου εγκλήματος", επισημαίνοντας ότι το "οργανωμένο έγκλημα αποτελεί διεθνές εγχείρημα" ενώ κάνει αναφορά σε αρκετά "σοβαρά εγκλήματα".⁷ Εν γένει, το οργανωμένο έγκλημα συχνά συνδέεται ή ακόμη και συγχέεται με το σοβαρό και διεθνές έγκλημα.

Αλλά τι είναι το οργανωμένο, σοβαρό και διεθνές έγκλημα; Ο όρος "οργανωμένο έγκλημα" μερικές φορές θεωρείται ασαφής και άγονος.⁸ Αυτό οφείλεται, σε μεγάλο βαθμό, στο γεγονός ότι το οργανωμένο έγκλημα ενδέχεται να αναφέρεται τόσο στο *ποιος*, δηλ. στις εγκληματικές οργανώσεις, όσο και στο *τι*, δηλ. στα είδη εγκλήματος και στη μεθοδολογία δράσης, που αποτελούν χαρακτηριστικά ορισμένων φαινομένων εγκληματικότητας.⁹

Ωστόσο, η μεταστροφή προς το σοβαρό έγκλημα στην πολιτική της ΕΕ έτυχε θερμής υποδοχής. Το σοβαρό έγκλημα δεν ορίζεται σε σχέση με την οργάνωση ή τη δραστηριότητα, αλλά με βάση τις επιβλαβείς επιπτώσεις του.¹⁰ Το βασικό ερώτημα που ανακύπτει είναι κατά πόσον ένα έγκλημα θεωρείται αρκετά σοβαρό ώστε να αντιμετωπίζεται σε υπερεθνικό επίπεδο. Σύμφωνα με τη διατύπωση της Ευρωπόλ: "Το σοβαρό έγκλημα αναφέρεται στην εγκληματική δραστηριότητα που θεωρείται άξια αναφοράς, η οποία δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του OCG [ομάδα οργανωμένου εγκλήματος] ο οποίος αναφέρεται στην απόφαση-πλαίσιο του 2008. *Εκ των πραγμάτων*, αφορά μεμονωμένους δράστες ή μεμονωμένες ενέργειες."¹¹ Η άποψη αυτή αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι πολλά σοβαρά εγκλήματα διαπράττονται από μη οργανωμένους εγκληματίες.¹² Η σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από κάποιον γνωστό σε αυτά μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα ενός εγκλήματος, που προφανώς είναι σοβαρό, αλλά όχι και

απαραίτητα οργανωμένο. Πέραν του οργανωμένου εγκλήματος, περισσότερα από είκοσι φαινόμενα εγκληματικότητας εμπίπτουν πλέον στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως όταν κάποιο από αυτά φέρει διεθνή χαρακτηριστικά.¹³

Τελικά, το διεθνές έγκλημα δεν είναι τόσο απλή υπόθεση όσο φαίνεται. Όπως και στην περίπτωση του οργανωμένου εγκλήματος μπορεί να παραπέμψει τόσο στην εγκληματική δραστηριότητα όσο και στην εγκληματική ομάδα. Μπορούμε να μιλάμε για διεθνές έγκλημα όταν οι εγκληματικές πράξεις εκτείνονται ή εμπεριέχουν δράσεις σε περισσότερες από μία χώρες. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση της παράνομης διασυνοριακής εμπορίας αγαθών ή ανθρώπων. Μπορούμε επίσης να μιλήσουμε για διεθνές έγκλημα όταν μια εγκληματική ομάδα συγκροτείται από μέλη που προέρχονται από πολλές χώρες. Πράγματι, ενώ ορισμένες ομάδες οργανωμένου εγκλήματος συγκροτούνται από μέλη ίδιας εθνικότητας (είτε ντόπιους είτε αλλοδαπούς), ορισμένοι εγκληματίες συνεργάζονται συνήθως με άτομα άλλων εθνικοτήτων. Στη Στρατηγική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος 2021-2025, το διεθνές έγκλημα αναφέρεται και στις δύο περιπτώσεις.¹⁴

Michael Levi: "Το οργανωμένο έγκλημα μπορεί να αναφέρεται σε οτιδήποτε, από μεγάλα ιταλικά συνδικάτα με κομψά κοστούμια ή σικελική αγροτική περιβολή μέχρι και σε τρεις διαρρήκτες που φαίνονται απειλητικοί, οι οποίοι διατηρούν μια εταιρεία καθαρισμού τζαμιών και διαχωρίζουν τους ρόλους τους, κάνοντας ο ένας τον τσιλιαδόρο, ο άλλος το διαρρήκτη και ο τρίτος ξεπλένει τα παράνομα έσοδα. Εάν κάτι από αυτά που κάνουν περιλαμβάνει μια ξένη χώρα, χαρακτηρίζονται ως διεθνικοί οργανωμένοι εγκληματίες."¹⁵

Κάποιοι έχουν ασκήσει κριτική στην αμφισημία των εννοιών, όπως στην περίπτωση του οργανωμένου εγκλήματος, αλλά και στο πώς επηρεάζουν την πολιτική. Επισημαίνουν ότι το οργανωμένο έγκλημα, θα μπορούσε να αποτελεί εγκληματική πράξη για την οποία δύο ή περισσότερα άτομα συνεργάζονται, ακόμα και για μία μόνο περίπτωση.¹⁶ Πράγματι, η απόφαση-πλαισίου 2008 του Συμβουλίου δεν παρείχε ορισμό της έννοιας "οργανωμένο έγκλημα", ωστόσο παρείχε έναν για την ομάδα οργανωμένου εγκλήματος, γεγονός που δεν παραπέμπει σε τίποτα παραπάνω πλν της συνεργασίας τουλάχιστον δύο ατόμων σε μια εγκληματική δραστηριότητα.¹⁷ Ορισμένοι κριτικοί εκφράζουν τη λύπη τους για τις αρνητικές επιπτώσεις της εννοιολογικής ασάφειας όσον αφορά την πολιτική οργανωμένου εγκλήματος, τονίζοντας ότι έχει δημιουργήσει ένα "ευρύ πεδίο δράσης για παράγοντες της πολιτικής και ομοειδείς εταιρείες με σκοπό τη διαμόρφωση της δικής τους ατζέντας."¹⁸

Το ηλεκτρονικό έγκλημα απεικονίζει με επιτυχία τον τρόπο με τον οποίο οι τεχνολογίες του οργανωμένου, σοβαρού και διεθνούς εγκλήματος διασταυρώνονται και δεν μπορούν να εφαρμοστούν με σαφήνεια σε συγκεκριμένα φαινόμενα εγκληματικών ενεργειών. Το ηλεκτρονικό έγκλημα ποικίλει σε μεγάλο βαθμό βάσει της βλάβης που προκαλεί και συνεπώς της σοβαρότητας του. Συγκρίνετε περιπτώσεις, όπως είναι η προσβολή από κακόβουλο λογισμικό, το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών στο σκοτεινό δίκτυο και τις κυβερνοεπιθέσεις σε υποδομές ζωτικής σημασίας. Οι κυβερνοεγκληματίες μπορούν να δρουν μεμονωμένα, να αποτελούν μέρος μιας οργάνωσης ή να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε ομάδες οργανωμένου εγκλήματος.¹⁹ Η πρόληψη και καταπολέμηση του ηλεκτρονικού εγκλήματος αποτελεί ευθύνη πολλών φορέων, από την εξειδικευμένη επιβολή του διεθνούς δικαίου έως τις μικρές επιχειρήσεις και στους ιδιώτες χρήστες του διαδικτύου οι οποίοι οφείλουν να προστατεύουν τις συσκευές τους.²⁰ Κατά μία έννοια, το διαδίκτυο και η γνώση της τεχνολογίας που το διέπει από τους χρήστες έχουν μεταμορφώσει ακόμα και την οργάνωση του εγκλήματος: λαμβάνοντας υπόψη ότι ήταν παραδοσιακά απαιτητικό ένα συγκεκριμένο επίπεδο δομής και οργάνωσης για την εκτέλεση περίπλοκων εγκλημάτων, τα ηλεκτρονικά εγκλήματα και τα εγκλήματα που εξαρτώνται κατά κάποιο τρόπο από το διαδίκτυο, στην πλειονότητά τους διαπράττονται από μικρά και πολύ "χαλαρά" δίκτυα.²¹

ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ – ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ;

Το διεθνές οργανωμένο έγκλημα δεν είναι κάτι που μπορεί να αντιμετωπιστεί μεμονωμένα από τοπικούς ή ακόμα και από εθνικούς φορείς. Για την επιτυχή αποτροπή και πρόληψη των διεθνών εγκληματικών επιχειρήσεων και οργανώσεων, απαιτείται διεθνής και συντονισμένη προσπάθεια. Στις εν λόγω διεθνείς συνεργασίες, το κλειδί είναι η ανταλλαγή και η πρόσβαση στις πληροφορίες. Στην Ευρώπη, τα συστήματα ανταλλαγής δεδομένων, όπως το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) και οι πλατφόρμες συνεργασίας, όπως η Ευρωπαϊκή Πολυκλαδική Πλατφόρμα κατά των Εγκληματικών Απειλών (EMPACT) έχουν κεντρικό ρόλο στην καταπολέμηση του σοβαρού και οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος.²²

Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι οι τοπικοί φορείς δεν έχουν να διαδραματίσουν κάποιο ρόλο στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Υπάρχει μία κάποια αντίφαση ανάμεσα στις προτεραιότητες για το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα που ορίζονται από τον Κύκλο πολιτικής της ΕΕ από τη μία και σε εκείνες που ορίζονται από τους τοπικούς φορείς από την άλλη. Μια κοινή παραδοχή είναι ότι το οργανωμένο έγκλημα είναι διεθνές και αντιμετωπίζεται καλύτερα από υψηλού επιπέδου εθνικούς και διεθνείς στρατηγικούς φορείς, ενώ οι τοπικοί φορείς θα πρέπει να επικεντρώνονται στο τοπικό μη οργανωμένο έγκλημα.²³ Συχνά, και χωρίς βάση στην πραγματικότητα, οι πολιτικοί ιθύνοντες έχουν από καιρό προβάλει διεκδικήσεις σχετικά με την ιδιομορφία και την αυξανόμενη απειλή του οργανωμένου εγκλήματος, καταλήγοντας στην ευρέως διαδεδομένη πεποίθηση ότι "οι έκτακτες απειλές σχετικά με τη διάπραξη εγκλημάτων πρέπει να αντιμετωπίζονται με έκτακτα μέτρα".²⁴ Με τη σειρά τους, οι τοπικοί φορείς μερικές φορές διστάζουν να αναλάβουν την ευθύνη της καταπολέμησης του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος.²⁵ Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν αρκετοί λόγοι για τους οποίους αυτά τα εγκλήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από τοπικούς και περιφερειακούς φορείς, οι οποίοι μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην καταπολέμησή τους. Ας ρίξουμε μια ματιά στους δύο πιο σημαντικούς λόγους.

ΛΟΓΟΣ 1:

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΒΕΛΕΙΑΣ.

Αν θεωρήσουμε ότι το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί εσκεμμένη εγκληματική δραστηριότητα που απαιτεί τη συνεργασία πολλών αυτοργών, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι το οργανωμένο έγκλημα δεν αποτελεί απαραίτητα και διεθνές έγκλημα. Η πιο πρόσφατη SOCTA της Ευρωπόλ εκτιμά ότι το 65% των ομάδων οργανωμένου εγκλήματος (OCG) απαρτίζεται από μέλη διαφορετικών εθνικοτήτων, αφήνοντας το ένα τρίτο να αποτελείται από μέλη που έχουν την ίδια εθνικότητα.²⁶ Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, πάνω από το 70% των ομάδων οργανωμένου εγκλήματος δραστηριοποιούνται σε πάνω από τρεις χώρες²⁷. Με άλλα λόγια, το 25% αυτών των ομάδων δραστηριοποιούνται σε μία ή δύο χώρες.

Μπορεί να μην είναι μεγάλο το ποσοστό, ωστόσο η Ευρωπόλ επικεντρώνεται πρωτίστως στο διεθνές έγκλημα. Δεν είναι δύσκολο να σκεφτεί κανείς παραδείγματα με ομάδες οργανωμένου εγκλήματος των οποίων οι δραστηριότητες περιορίζονται σε μία χώρα ή ακόμα και σε πολύ μικρότερες περιοχές. Θυμηθείτε

τις συμμορίες του δρόμου και τις συμμορίες νέων. Μια σημαντική τάση στην ΕΕ είναι ο κατακερματισμός ομάδων οργανωμένου εγκλήματος, ο οποίος έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού τους. Οι μικρότερες αυτές ομάδες μετατρέπονται όλο και συχνότερα σε συμμορίες του δρόμου, οι οποίες ελέγχουν συγκεκριμένη και σχετικά μικρή αστική ή προαστιακή περιοχή ενώ, παράλληλα, στρατολογούν νέα μέλη από τον πληθυσμό της εν λόγω περιοχής.²⁸ Σίγουρα, έχουν διασυνδέσεις με το οργανωμένο έγκλημα, ωστόσο το προφίλ τους είναι πρωτίστως τοπικού χαρακτήρα. Συνεπώς, οι συμμορίες του δρόμου συνήθως εμπλέκονται στο εμπόριο ναρκωτικών, στον έλεγχο τοπικών αγορών ναρκωτικών, ενώ άλλες ομάδες οργανωμένου εγκλήματος είναι υπεύθυνες για τις προμήθειες χονδρικής.²⁹ Ορισμένοι μάλιστα υποστηρίζουν ότι το σύνολο του οργανωμένου εγκλήματος είναι κατά βάση τοπικό, υπό την έννοια ότι προκύπτει μέσω των τοπικών εμπορικών σχέσεων οι οποίες εξαρτώνται από κοινά, τοπικού χαρακτήρα, ενδιαφέροντα.³⁰ Δίνοντας τη δέουσα προσοχή στο τοπικό οργανωμένο έγκλημα, έχει το πλεονέκτημα ότι συμβάλει στη μετατόπιση του ενδιαφέροντος από την καταδίωξη ασύλληπτων διεθνών εγκληματιών στην παρεμπόδιση της τοπικής στρατολόγησης και στην προστασία θυμάτων και συνοικιών.³¹

Περιορισμός της επιρροής του οργανωμένου εγκλήματος στις τοπικές κοινότητες

Η επικρατούσα προσέγγιση με επίκεντρο την επιβολή νομοθεσίας όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα, διαιωνίζει την άποψη περί υψηλού επιπέδου, διεθνούς εγκλήματος, καθώς εστιάζει ακριβώς σε αυτά τα είδη εγκλήματος. Εντούτοις, μια λαϊκή προσέγγιση που προσεγγίζει τις βλάβες σε τοπικό επίπεδο, ως αφετηρία, θα αποκαλύψει ότι το οργανωμένο έγκλημα είναι πολλές φορές αδιαμφισβήτητα τοπικού χαρακτήρα.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια ομάδα έξι ερευνητών έπραξε αυτό ακριβώς σε τρεις συνοικίες δύο πόλεων.³² Εντόπισαν συνολικά δεκαπέντε ομάδες οργανωμένου εγκλήματος και αστικές συμμορίες του δρόμου. Μόλις τις εντόπισαν, μια έρευνα μικτής μεθόδου επέτρεψε τη χαρτογράφηση της δραστηριότητας των ομάδων, την οργάνωσή τους, τον μηχανισμό στρατολόγησης που ακολουθούν και πώς όλα αυτά σχετίζονται με τις πολιτικές ελέγχου του εγκλήματος.

Η πλειοψηφία των μελών της ομάδας γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην πόλη όπου δραστηριοποιούνταν. Οι περισσότεροι από αυτούς διέμεναν στην κοινότητα όπου δραστηριοποιούνταν και σύχναζαν εκεί με σκοπό την άσκηση ελέγχου. Η στρατολόγηση, συχνά μέσω της εγκληματικής εκμετάλλευσης, ήταν ως επί το πλείστον τοπικού χαρακτήρα. Οι γυναίκες και τα κορίτσια που αποτελούσαν αντικείμενα σεξουαλικής εκμετάλλευσης για τις ομάδες εντοπίστηκαν τοπικά και όχι μόνο. Γενικά, το φυσικό τοπικό περιβάλλον, καθώς και το κοινωνικό περιβάλλον αποτελούσαν καθοριστικούς παράγοντες του τοπικού οργανωμένου εγκλήματος.

Οι ερευνητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι τέτοιου είδους προβλήματα τοπικού οργανωμένου εγκλήματος απαιτούν τοπική διυπηρεσιακή αντιμετώπιση καθοδηγούμενη από τοπικούς πληροφοριοδότες.

Η πλήρης έκθεση της έρευνας είναι διαθέσιμη εδώ:
<https://www.police-foundation.org.uk/publication/reducing-impact-organised-crime-local-communities/>

ΛΟΓΟΣ 2:

ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΧΟΥΝ ΤΟΠΙΚΟ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Όλες οι μορφές οργανωμένου εγκλήματος, διεθνούς ή μη, τελικά εκδηλώνονται σε τοπικό επίπεδο. Ένα εργαστήριο συνθετικών ναρκωτικών, για παράδειγμα, βρίσκεται σε συγκεκριμένη περιοχή, πετάει τα τοξικά του απόβλητα σε συγκεκριμένο μέρος και δημιουργεί κινδύνους για την κοινότητα (μέσω χημικών ουσιών ή πυρκαγιάς).³³ Το εμπόριο ναρκωτικών συνδέεται με συγκεκριμένες περιοχές, οι οποίες επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό: αυξημένα επίπεδα βίας, κατάχρηση ουσιών, φόβος για εγκληματικές ενέργειες και άλλα προβλήματα, όπως πεταμένες βελόνες.³⁴ Έτσι, ακόμα και αν τα χωριστά μέρη της διαδικασίας (παραγωγή, διακίνηση, πώληση) λαμβάνουν χώρα σε διαφορετικές χώρες, κάθε ένα από αυτά έχει ισχυρές επιπτώσεις και σε τοπικό επίπεδο. Παρομοίως, τα θύματα μιας διεθνούς επιχείρησης εμπορίας ανθρώπων ενδέχεται να εργάζονται σε ένα τοπικό πλυντήριο αυτοκινήτων.³⁵ Είναι επίσης πιθανόν, οι ομάδες οργανωμένου εγκλήματος να νομιμοποιούν τα έσοδα των δραστηριοτήτων τους σε διαφορετικές χώρες, ωστόσο υπάρχουν πολλές πιθανότητες τα χρήματα αυτά να προέκυψαν από εγκληματικές δραστηριότητες σε τοπικό επίπεδο.³⁶

Παρά όλα αυτά, η τοπική διάσταση του οργανωμένου εγκλήματος υπερβαίνει τον άμεσο αντίκτυπο των εγκληματικών ενεργειών. Η επαφή με άλλους εγκληματίες και η σύναψη συμφωνιών συνεργασίας είναι καθοριστικής σημασίας για το οργανωμένο έγκλημα. Η διαδικασία αυτή εξαρτάται από τις τοπικές συνθήκες, τόσο σε επίπεδο σημείου όπου δίνουν ραντεβού οι εγκληματίες (συγκλίνοντα περιβάλλοντα εγκληματιών³⁷) όσο και σε επίπεδο κοινωνικών σχέσεων που συμβάλουν στη συνένωση εγκληματιών, οι οποίες δημιουργούν ευκαιρίες εγκληματικών δράσεων (διάρθρωση κοινωνικών ευκαιριών³⁸). Επιπλέον, άλλες πτυχές του τοπικού πλαισίου, προσφέρουν ευκαιρίες για την ανάπτυξη οργανωμένου εγκλήματος ή για την πιθανή αναστολή του: το νομικό, οικονομικό, νομολογιακό, ακόμα και γεωγραφικό πλαίσιο στο οποίο δραστηριοποιούνται οι εγκληματικές οργανώσεις, καθορίζουν την πρόσβασή τους σε προμήθειες, τις πιθανότητες επιτυχούς προώθησης παράνομων προϊόντων και υπηρεσιών, τις επιλογές που έχουν ώστε να επανεπενδύσουν τα κέρδη τους, καθώς και την πιθανότητα να ξεφύγουν από όλα αυτά. Έχει παρατηρηθεί, για παράδειγμα, ότι οι αγορές ναρκωτικών στην ΕΕ διαφέρουν σημαντικά από χώρα σε χώρα, ακόμα και μέσα στις ίδιες χώρες. Το εμπόριο και η χρήση της ρητίνης της κάνναβης (χασίς) στην Ισπανία, όπου το μαροκινό προϊόν εισέρχεται στην αγορά της ΕΕ, καθώς και οι πωλήσεις λαθραίων τσιγάρων είναι γενικά υψηλότερες σε περιοχές με χαμηλότερο εισόδημα.³⁹ Τέλος, οι ΟCG είναι "πολιτισμικά και νοητικά ενσωματωμένες στην τοπική κουλτούρα",⁴⁰ το σύστημα αξιών τίνος(;) διαμορφώνει το σκηνικό για τη διαγενεακή διάδοση της εγκληματικότητας και στρατολόγησης.⁴¹

ΤΟΠΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΟΒΑΡΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Από όλα τα παραπάνω, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι τοπικοί φορείς μπορούν και πρέπει να συμμετέχουν στην καταπολέμηση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος. Έχουν εύλογο συμφέρον από την καταπολέμηση του δικού τους οργανωμένου εγκλήματος, καθώς ενδέχεται να βιώσουν αυξημένα επίπεδα θυματοποίησης, στρατολόγησης, βίας και παρενοχλήσεων που σχετίζονται με την οργανωμένη εγκληματική δραστηριότητα, καθώς και με αυξημένα επίπεδα φόβου για εγκληματικές πράξεις.

Η συγκέντρωση μεθόδων απόκρισης όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα, σε εθνικό ή ακόμα και σε διεθνές επίπεδο, οδήγησε σε ενισχυμένη συνεργασία για την επιβολή του νόμου σε διασυνοριακή κλίμακα, ωστόσο η αποτρεπτική και προστατευτική επίδραση που προκύπτει από τέτοιες προσεγγίσεις με επίκεντρο την επιβολή είναι περιορισμένη. Οι στρατηγικές ευρείας προβολής από την κορυφή ως τη βάση, όπως είναι οι στρατηγικές "ακολουθήστε το χρήμα" και οι συλλήψεις των αρχηγών συμμοριών, αποτυγχάνουν να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους, με αποτέλεσμα οι παράνομες αγορές να παραμένουν σε μεγάλο βαθμό ανεπηρέαστες (ή να έχουν έστω προσαρμοστεί).⁴² Η τοπική αστυνομία και οι τοπικές αρχές διαθέτουν τα κατάλληλα μέσα για να αποκτήσουν πρόσβαση και να χαρτογραφήσουν τις παράνομες αγορές και τις βλάβες που προκύπτουν από τη δράση του οργανωμένου εγκλήματος, ωστόσο οι τοπικοί πληροφοριοδότες συχνά χάνονται μέσα στο "τσουνάμι πληροφοριών" που έχει επιφέρει η διεθνής συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών.⁴³

Η αποτελεσματική πρόληψη του εγκλήματος εξαρτάται από τις λεπτομερείς αναλύσεις των προβλημάτων της εγκληματικότητας, οι οποίες μπορούν να διεξαχθούν μόνο από τοπικούς φορείς δεδομένης της φύσης τους.⁴⁴ Επομένως, οι τοπικές εμπειρίες και οι τοπικοί πληροφοριοδότες θα πρέπει να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.⁴⁵

Προσέγγιση Sofielund

Η προσέγγιση Sofielund αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας διυπηρεσιακής πρωτοβουλίας, σε επίπεδο τοπικής κοινότητας για την πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος. Το πρόγραμμα επικεντρώνεται στο σοβαρό έγκλημα στη συνοικία Sofielund της πόλης Malmö, κατά κύριο λόγο στην υπαίθρια αγορά ναρκωτικών, αλλά και σε άλλα προβλήματα που απορρέουν από αυτή, όπως είναι η (ένοπλη) βία και η διατάραξη κοινής ησυχίας.

Η προσέγγιση Sofielund περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα δράσεων από τοπικούς φορείς και εταιρείες, συμπεριλαμβάνοντας μια τοπική ποδοσφαιρική λέσχη, επιχειρήσεις και φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως το η υπηρεσία πολεοδομίας και η δημοτική αστυνομία. Η διυπηρεσιακή συνεργασία παίρνει μορφή μέσω της ένωσης δικτύου κατά το πρότυπο των περιοχών επιχειρηματικών βελτιώσεων (BID). Συγκεκριμένες ενέργειες περιλαμβάνουν μια σειρά από περιστασιακά μέτρα, όπως είναι η αύξηση των περιπολιών και η παρακολούθηση μέσω κλειστού κυκλώματος τηλεοράσεων (CCTV), παράλληλα με μια σειρά από πρωτοβουλίες κοινωνικής πρόληψης με στόχο τους νέους που στρατολογήθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν από οργανωμένους εγκληματίες.

Οι ερευνητές παρακολούθησαν και αξιολόγησαν την προσέγγιση αυτή. Παρατήρησαν σημαντική πτώση στις εγκληματικές ενέργειες και στο αίσθημα ανασφάλειας που κυριαρχούσε στην περιοχή.

Η προσέγγιση Sofielund κέρδισε το Ευρωπαϊκό Βραβείο Πρόληψης της Εγκληματικότητας το 2019.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την προσέγγιση Sofielund, ανατρέξτε στη σελίδα <https://eucpn.org/document/sofielund-approach>

Επιπροσθέτως, οι τοπικές αρχές θα πρέπει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην αποτροπή και πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος. Η πρόληψη σε επίπεδο κοινότητας και ανάπτυξης, οι οποίες είναι εξ' ορισμού τοπικού χαρακτήρα, αποτελούν σημαντικούς πυλώνες στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Συμβάλουν στον περιορισμό της στρατολόγησης στο οργανωμένο έγκλημα, ενισχύουν την ανθεκτικότητα των κοινοτήτων ενάντια στις βλάβες και τη θυματοποίηση και ενημερώνουν για αποτελεσματικές αστυνομικές παρεμβάσεις (πχ. μέσω ανοιχτών γραμμών επικοινωνίας).⁴⁶

Ένας τρόπος δράσης για τους τοπικούς φορείς, καθώς και για τις εθνικές αρχές που δεν σχετίζονται με την επιβολή του νόμου, είναι η διοικητική προσέγγιση.⁴⁷ Αυτό έχει οριστεί ως “τρόπος πρόληψης και αντιμετώπισης της κατάχρησης των νομικών υποδομών μέσω της δι-υπηρεσιακής συνεργασίας διαμοιράζοντας πληροφορίες και αναλαμβάνοντας δράσεις με σκοπό τη δημιουργία φραγμών”.⁴⁸ Δεν θα έπρεπε να περιοριζόμαστε στην παροχή σχετικών πληροφοριών σε τοπικό επίπεδο, αλλά οι τοπικές αρχές θα πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην ανάληψη και το συντονισμό των δράσεων.

Οι τοπικές (και εθνικές) αρχές μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις ρυθμιστικές εξουσίες τους για να παρεμποδίσουν το οργανωμένο έγκλημα. Αυτό μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους. Ένα κλασικό παράδειγμα είναι η άρνηση άδειας για την έναρξη μιας επιχείρησης (ένα μπαρ, έναν οίκο ανοχής, ένα εστιατόριο) ή η πώληση αλκοόλ σε κάποιο μέρος που θα χρησίμευε ως βιτρίνα για εγκληματική δραστηριότητα. Ένα ακόμα εργαλείο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την παρεμπόδιση εγκληματικών δραστηριοτήτων είναι οι επιθεωρήσεις, όπως οι επιθεωρήσεις εργασίας, οι επιθεωρήσεις που αφορούν την ασφάλεια των τροφίμων, καθώς και οι επιθεωρήσεις πυρασφάλειας.⁴⁹ Το οργανωμένο έγκλημα συχνά εξαρτάται από τις τοπικές συνθήκες και εναπόκειται στις τοπικές αρχές να αναλάβουν δράση.⁵⁰

Οι τοπικές αρχές βρίσκονται σε ευνοϊκή θέση όσον αφορά τον συντονισμό δράσεων ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα. Οι κοινοτικές παρεμβάσεις απαιτούν τη συμβολή διαφορετικών τοπικών υπηρεσιών (πχ. σχολείων, κοινωνική πρόνοια, τοπική αστυνομία), πολιτών και επιχειρήσεων. Η πρόληψη σε επίπεδο κοινότητας είναι σημαντική, καθώς έχει τη δυνατότητα να περιορίσει τη στρατολόγηση στο οργανωμένο έγκλημα.⁵¹ Η διαχείριση των εν λόγω συνεργασιών και η ευθυγράμμισή τους με τις διοικητικές παρεμβάσεις πολλών υπηρεσιών, όσο και οι δράσεις της (εθνικής) αστυνομίας και των εισαγγελέων θα μπορούσαν να αναληφθούν από τις τοπικές αρχές. Βρίσκονται στο κατάλληλο σημείο, στο επίκεντρο όλων αυτών των γεγονότων και συνήθως είναι πλήρως εξοικειωμένες με τον τρόπο που προκύπτουν τα προβλήματα του οργανωμένου εγκλήματος. Ωστόσο, ακόμα και σε προσεγγίσεις που δεν είναι συντονισμένες σε τοπικό επίπεδο, η δράση σε τοπικό επίπεδο αποτελεί συχνά απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία. Σε ευρωπαϊκής κλίμακας εκστρατείες, όπως εκείνες που οργανώνει το EUCPN στο πλαίσιο δράσεων της EMPACT, οι εθνικοί και τοπικοί φορείς αναλαμβάνουν μεγάλο κομμάτι της πραγματικής διανομής του υλικού της εκστρατείας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το οργανωμένο έγκλημα συχνά συγχέεται με το σοβαρό και διεθνές έγκλημα. Η επικρατούσα άποψη του "διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος" έχει προβάλλει το οργανωμένο έγκλημα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και έτσι μετατρέπεται στο επίκεντρο των κατασταλτικών πολιτικών. Δεν είναι όλα τα σοβαρά και οργανωμένα εγκλήματα διεθνή. Το πιο σημαντικό ίσως, είναι ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει επιπτώσεις σε τοπικό επίπεδο από άποψη βλαβών και στρατολόγησης. Συνεπώς, η καλύτερη απάντηση στο σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα είναι μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που θα συνδυάζει, τόσο την εκ των υστέρων αστυνόμευση όσο και την πρόληψη. Σε αυτό το πλαίσιο, οι διεθνείς, εθνικοί και τοπικοί φορείς θα κάνουν αυτό που τους αναλογεί. Όντως, οι τοπικές αρχές έχουν να διαδραματίσουν έναν ρόλο στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Βρίσκονται σε προνομιακή θέση για να εξισορροπούν κατασταλτικές πολιτικές με μια προσέγγιση πρόληψης και προστασίας. Οι τοπικές αρχές συχνά διαχειρίζονται βασικές πληροφορίες σχετικά με προβλήματα του οργανωμένου εγκλήματος. Βρίσκονται επίσης σε καίρια θέση για τη διαχείριση συνεργασιών μεταξύ πολλών υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, έχουν τη δυνατότητα να περιορίσουν τη στρατολόγηση, καθώς και τις πολύ απτές και βλαβερές συνέπειες του οργανωμένου εγκλήματος στις τοπικές κοινότητες.

Υποσημειώσεις

- 1 United Nations, UNTOC: Convention against Transnational Organized Crime, New York, 2000, https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVI-II-12&chapter=18&clang=_en.
- 2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, Βρυξέλλες, 28 Απριλίου 1997, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:51997XG0815>.
- 3 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2008/841/ΔΕΥ: Απόφαση-Πλαίσιο του Συμβουλίου για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, Βρυξέλλες, 2008, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008F0841>.
- 4 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεράσματα του Συμβουλίου 15358/10: Η δημιουργία και η εφαρμογή κύκλου πολιτικής της ΕΕ για το οργανωμένο και το σοβαρό διεθνές έγκλημα, Βρυξέλλες, 2010; Ευρωπαϊκό, Κύκλος πολιτικής της ΕΕ - Empract, <https://www.europol.europa.eu/empract> (Πρόσβαση στις 9 Απριλίου 2020).
- 5 P.C. van Duyne and T. Vander Beken, The Incantations of the EU Organised Crime Policy Making, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 261-81, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9153-1>.
- 6 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 9935/16: Συμπεράσματα του Συμβουλίου για τη διοικητική προσέγγιση της πρόληψης και της καταπολέμησης του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος, Βρυξέλλες, 2016. The network is the European Network on the Administrative Approach to Tackle Serious and Organised Crime (ENAA): <https://administrativeapproach.eu>.
- 7 Ευρωπαϊκή Επιτροπή, COM(2021) 170 final: Στρατηγική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος 2021-2025, Βρυξέλλες, 2021.
- 8 L. Paoli and T. Vander Beken, Organized Crime: A Contested Concept, in: L. Paoli (Ed.), *The Oxford Handbook of Organized Crime*, Oxford: Oxford University Press, 2014, 13-31.
- 9 F.E. Hagan, "Organized Crime" and "Organized Crime": Indeterminate Problems of Definition, *Trends in Organized Crime* 9:4 (2006), 127-37, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-006-1017-4>.
- 10 N. Dorn, The End of Organised Crime in the European Union, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 283-95, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9156-y>; L. Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 22:1 (2014), 1-12, <https://dx.doi.org/10.1163/15718174-22012036>.
- 11 Europol, EU Serious and Organised Crime Threat Assessment, The Hague: European Police Office, 2013, 43, <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/eu-serious-and-organised-crime-threat-assessment-socta-2013>.
- 12 M. Levi and M. Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime: An Evidence-Based Critique, *Crime, Law & Social Change* 41 (2004), 399.
- 13 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2009/371/ΔΕΥ: για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπαϊκό), Βρυξέλλες, 2009, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=celex:32009D0371>; Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Κανονισμός για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπαϊκό), Βρυξέλλες, 11 Μαΐου 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/?uri=CELEX:32016R0794>.
- 14 COM(2021) 170 final.
- 15 M. Levi, The Organization of Serious Crimes for Gain, in: M. Maguire, R. Morgan, and R. Reiner (Eds.), *The Oxford Handbook of Criminology*, Oxford: Oxford University Press, 2012, 597-8.
- 16 Ibid.; Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 3; H. Carrapico, Analysing the European Union's Responses to Organized Crime through Different Securization Lenses, *European Security* 23:4 (2014), 611, <https://dx.doi.org/10.1080/09662839.2014.949248>.
- 17 2008/841/ΔΕΥ, Αρθ. 1.
- 18 J. Janssens and A. De Vos, European Union: Organised Crime Policies, Politics and the EU, in: F. Allum and S. Gilmour (Eds.), *Handbook of Organised Crime and Politics*, Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2019, 437-54.
- 19 R. Leukfeldt (Ed.), *Research Agenda: The Human Factor in Cybercrime and Cybersecurity*, The Hague: Eleven International Publishing, 2017, chapters 4 and 5.
- 20 Ibid., chapter 7.
- 21 A. Lavorgna, Organised Crime Goes Online: Realities and Challenges, *Journal of Money Laundering Control* 18:2 (2015), 158, <https://dx.doi.org/10.1108/JMLC-10-2014-0035>.
- 22 Cf. COM(2021) 170 final.
- 23 Cf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 402.
- 24 H.-J. Albrecht, Police, Policing and Organised Crime: Lessons from Organised Crime Research, *European Police Science and Research Bulletin* special conference issue nr. 2 (2017), 2009, <https://dx.doi.org/10.2825/13491>.
- 25 R. Crocker, S. Webb, M. Skidmore et al., Tackling Local Organised Crime Groups: Lessons from Research Intwo UK Cities, *Trends in Organized Crime* 22:4 (2019), 443, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-018-9335-x>.
- 26 Europol, European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment: A Corrupting Influence, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2021, 19, <https://dx.doi.org/10.2813/02362>.
- 27 Ibid.
- 28 M. Riccardi, Soc Infiltration in Europe: An Overview, in: E.U. Savona and M. Riccardi (Eds.), *Mapping the Risk of Serious and Organised Crime Infiltration in Europe*, Milan: Transcrime, 2018, 55-6.
- 29 Cf. Home Office, Working with Young People to Prevent Involvement in Serious and Organised Crime, Practitioner toolkit, London: Home Office, 2021, 4, <https://www.gov.uk/government/publications/help-young-people-avoid-involvement-in-serious-and-organised-crime>; R. McLean, J.A. Densley, and R. Deuchar, Situating Gangs within Scotland's illegal Drugsmarket(S), *Trends in Organized Crime* 21 (2018), 147-71, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-017-9328-1>.
- 30 D. Hobbs, Going Down the Global: The Local Context of Organised Crime, *The Howard Journal of Criminal Justice* 37:4 (1998), 407-22, <https://doi.org/10.1111/1468-2311.00109>.
- 31 Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.
- 32 Ibid., 433-49. For a full research report, see R. Crocker, S. Webb, S. Garner et al., The Impact of Organised Crime in Local Communities, London: The Police Foundation, 2017, https://www.police-foundation.org.uk/2017/wp-content/uploads/2017/10/oc_in_local_communities_final.pdf.
- 33 EMCDDA and Europol, EU Drug Markets Report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2019, 18 and 24.
- 34 R. Lupton, A. Wilson, T. May et al., A Rock and a Hard Place: Drug Markets in Deprived Neighbourhoods, London: Home Office, 2002.
- 35 P. Villettaz, M. Killias, and I. Zoder, The Effects of Custodial Vs. Non-Custodial Sentences on Re-Offending: A Systematic Review of the State of Knowledge, *Campbell Systematic Reviews* 2:1 (2006), especially the "Donut" case study, <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2006.13>.
- 36 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 401.
- 37 M. Felson, The Process of Co-Offending, *Crime Prevention Studies* 16 (2003), 149-68; M. Felson, The Ecosystem for Organized Crime, HEUNI Papers No. 26, Helsinki: HEUNI, 2006, 9-10.

- 38 E.R. Kleemans and C.J. de Poot, Criminal Careers in Organized Crime and Social Opportunity Structure, *European Journal of Criminology* 5(1) (2008), 69-98, <https://dx.doi.org/10.1177/1477370807084225>.
- 39 von Lampe, Organized Crime in Europe, 9.
- 40 A. Sergi and L. Storti, Shaping Space: A Conceptual Framework on the Connections between Organised Crime Groups and Territories, *Trends in Organized Crime* (2021), 138, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-021-09415-0>.
- 41 A. Sergi, Widening the Antimafia Net: Child Protection and the Socio-Cultural Transmission of Mafia Behaviours in Calabria, *Youth Justice* 18:2 (2018), 149-68, <https://dx.doi.org/10.1177/1473225418791420>; European Crime Prevention Network, Family-Based Crime: Background and Theory of Prevention, Part of the Toolbox on Family-Based Crime, Brussels: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox-familybasedcrime>.
- 42 C. Atkinson, S. Mackenzie, and N. Hamilton-smith, A Systematic Review of the Effectiveness of Asset-Focussed Interventions against Organised Crime, What Works: Crime Reduction Systematic Review Series No. 9, UK: College of Policing, 2017, https://whatworks.college.police.uk/Research/Systematic_Review_Series/Pages/default.aspx; J.M. Lindo and M. Padilla-Romo, Kingpin Approaches to Fighting Crime and Community Violence: Evidence from Mexico's Drug War, *Journal of Health Economics* 58 (2018), 253-68, <https://dx.doi.org/10.1016/j.jhealeco.2018.02.002>; B. Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice: Mediators' Experiences from Norway and Finland, *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention* 11:1 (2010), 210, <https://dx.doi.org/10.1080/14043851003616204>.
- 43 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 11657/08: Ελευθερία, Ασφάλεια, Ιδιωτική Ζωή: Ευρωπαϊκές Εσωτερικές Υποθέσεις σε έναν ανοικτό κόσμο - Έκθεση της άτυπης συμβουλευτικής ομάδας υψηλού επιπέδου σχετικά με το μέλλον της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Εσωτερικών Υποθέσεων ("Ομάδα για το μέλλον της εσωτερικής πολιτικής"), Βρυξέλλες, 2008; Cf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 403.
- 44 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 408; Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.f
- 45 Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice, 216.
- 46 Cf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 411-3.
- 47 On the administrative approach, see the resources made available by the European Network on the Administrative Approach (<https://administrativeapproach.eu/>), including the Third EU Handbook on the Administrative Approach in the European Union, Brussels: ENAA, 2020, <https://administrativeapproach.eu/publications/third-eu-handbook>.
- 48 Ibid., 7.
- 49 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 413.
- 50 For illustration of the dependence of organised crime on local conditions, see E.U. Savona, Infiltration of the Public Construction Industry by Italian Organised Crime, in: K. Bullock, R.V. Clarke, and N. Tilley (Eds.), *Situational Prevention of Organised Crimes*, Portland: Willan Publishing, 2010.
- 51 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 411-2.

Παραπομπή

EUCPN (2021). Μύθος ή πραγματικότητα: Η καταπολέμηση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος: διεθνής συνεργασία ή προσεγγίσεις σε τοπικό επίπεδο; Βρυξέλλες: EUCPN.

Νομική σημείωση

Το περιεχόμενο αυτής της δημοσίευσης δεν αντανάκλα απαραίτητα την επίσημη γνώμη οποιουδήποτε μέλους της ΕΕ, ή οποιασδήποτε αντιπροσωπείας, ή θεσμού της ΕΕ, ή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Συγγραφείς/επιμελητές

Stijn Aerts, Υπεύθυνος έρευνας, Γραμματεία EUCPN.

Στο πλαίσιο του προγράμματος "Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος και Ευρωπαϊκό δίκτυο σχετικά με την διοικητική προσέγγιση της Γραμματείας – Γραμματεία EUCPN" - Γραμματεία EUCPN, Οκτώβριος 2021, Βρυξέλλες

Με την οικονομική υποστήριξη του Προγράμματος πρόληψης και καταπολέμησης του εγκλήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Γενική Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων

Επικοινωνία: www.eucpn.org